

Er was eens.....

Jaren geleden werd er in Gorssel een heel mooi klein meisje geboren.

Haar vader, moeder, broers en zussen waren ontzettend blij en ze leefden met z'n allen heel gelukkig op een boerderij met koeien, varkens, kippen, ganzen, konijnen, poezen en een hond.

Het kleine meisje was altijd het middelpunt van de belangstelling als er grotere neven of nichten op bezoek waren. Terwijl het kleine meisje in de box aan het spelen was, kwam er dikwijls iemand achter de tralies in beeld en vroeg dan doodleuk:

"Wat zingt de Bietels?" Waarop het kleine meisje dan steevast begon te zingen:

"Jeh, jeh, jeh..."

De hele familie in een deuk en het kleine meisje speelde onverstoorbaar verder.

De jaren verstreken en het kleine meisje werd groter, ging naar de school van meester Geijtenbeek en was eigenlijk een onopvallend, zelfs verlegen kind.

Toen het kleine meisje zestien jaar was geworden, werd ze lid van Jong Gelre Almen. Iets wat voor kleine meisjes van die leeftijd heel vanzelfsprekend was en echt naar uitgekeken werd. Volleybal, zaalvoetbal, toneel, dropping, zeskamp, diverse werkgroepen, feesten, je kon het zo gek niet bedenken of het was er of je organiseerde het. En je kwam er de meest vreemde kleine jongens tegen.

Zo gebeurde het ook met het kleine meisje...., een boerenzoon kruiste haar pad, iets waarvan ze altijd gedroomd had. Alleenhij woonde in Almen!

Overall klonken boze stemmen: "In Almen, daar kom je nooit tussen, dat is niets."

Maar het kleine meisje dacht: "Ach, iets wat niets is, kan alleen maar iets worden".

En zo verhuisde het kleine meisje naar een boerderij in Almen, waar ze de boer dapper meehielp.

Om de buurt een beetje te leren kennen is een collecte lopen een goede gelegenheid en de boodschappen haalde het kleine meisje natuurlijk bij de plaatselijke winkel, zodat ze al snel vele Almenaren leerde kennen. De boer en het kleine meisje kregen maar liefst drie zonen, die allemaal naar de peuterspeelzaal en naar school gingen. Het kleine meisje ontdekte toen dat er van alles te doen is in Almen en dat er heel veel enthousiaste mensen wonen die zich ergens voor in willen zetten.

Het kleine meisje droomde heel vaak dat ze kon vliegen en toen ze ergens las dat zoiets betekent dat je van binnen meer kunt dan je denkt, trok ze op een dag de stoute schoenen aan en belde zomaar wat mensen op om te vragen of ze mee wilden helpen een musical op de planken te brengen. En wat er toen gebeurde zal het kleine meisje nooit vergeten. Met deze club mensen kreeg het kleine meisje bijna het hele dorp op de been, zoveel mensen wilden ermee doen.

Overleggen, oefenen, muziek, dans en zang. Kleding, decor, sponsors, kerk, alles kon en gebeurde gewoon voor "Joseph".

Nog steeds wordt het kleine meisje erover aangesproken hoe mooi en bijzonder dit evenement was en wat voor band dit onderling heeft geschept.

Het kleine meisje wordt dan ook soms best fel, nee niet kwaad, als ze weer eens van die boze stemmen hoort, die beweren dat het in Almen allemaal niets is. Er kan juist een heleboel!

En 's nachts droomt het kleine meisje en droomt en droomt.....

Coby